

Pensionsforholdene for Mennesker, der leve deres Manddomsaaar under saadanne Forhold, komme til at spille en saa stor Rolle, og dersom man i Udvalget vil erkende Rigtigheden af de Betragtninger, jeg her har tilladt mig at fremføre, og vil prøve paa at gøre det lidt bedre for de Funktionærer, end Lovforslaget har tilsigtet, vil det være rigtigt at gøre det ved at undersøge, om det ikke vil være muligt at stille i hvert Fald Overbetjentene, som ere bundne til det stadige Ophold deroppe, noget gunstigere med Hensyn til deres Pensioneringsforhold, end det kan ske efter den almindelige danske Pensionslov, og altsaa paa dette Omraade kun efterfølge det Eksempel, som Lovgivningen allerede har givet for de grønlandske Præsters og de grønlandske Lægers Vedkommende.

Med disse Ord skal jeg anbefale, at Lovforslaget overvejes veivilligt i et Udvalg.

Dinesen: Jeg skal ikke gentage de forskellige Bemærkninger, som ere gjorte af ærede Medlemmer, der have haft Ordet om dette Lovforslag, og som jeg til Dels er enig med. Ligesom andre ærede Medlemmer er jeg standset ved den Mangel, at der ikke i Bemærkningerne findes Oplysninger om det finansielle Resultat, dette Lovforslag vil føre til. Det drejer sig kun om Lønnings- og Pensionsforhold ved den grønlandske Handel, og det har jeg meget vel set. Den Bemærkning, jeg vil gøre, gaar imidlertid ud paa at bede om, at der samtidig med, at dette Lovforslag overvejes, tillige, om det er muligt, anstilles Overvejelser over, hvorvidt den Lovgivning, der er given for Grønland i de senere Aar — hertil er der paa forskellig Maade hentydet ogsaa af det ærede Medlem, der sidst havde Ordet (H. L. Møller) — kan antages blot nogenlunde at have ramt det rette. Naar vi i Fjor paa saa indgaaende Maade forhandlede de grønlandske Administrationsforhold — en Forhandling, der for øvrigt endte uden Resultat —, tror jeg, at den Forhandling for saa vidt var af Betydning, som den nogenlunde oplyste os om, at man til Trods for den omtalte Lovgivning befandt sig paa usikker Grund, hvad de grønlandske Forhold i det hele angaar. Vi have neppe endnu sikker Grund under Fødderne, og naar jeg i dette Øjeblik nærer nogen Tvivl om dette Lovforslags Betimelighed, er det — og jeg er mig bevidst, at det samme gælder andre ærede Medlemmer —, fordi jeg er opfyldt af Tvivl om, hvorvidt den Lovgivning, der er given for

Grønland, i alle Maader er hensigtsmæssig, og da det foreliggende Lovforslag utvivlsomt skal undergaa Udvalgsbehandling, tillader jeg mig at gøre den Henstilling, at der samtidig bliver tænkt lidt over Sagen i sin store Almindelighed.

Allerede den Gang, Lovforslagene om de grønlandske Forhold forelaa, var der megen Tvivl om deres Betimelighed, mange mente, og jeg regner mig blandt dem, at de vare alt for omfattende, og at de paa mange Punkter paa en doktrinær og upraktisk Maade greb alt for dybt ind i, hvad der forelaa, og jeg tror, at denne Tvivl ikke endnu er bleven tilstrækkelig afkræftet. Kunde en saadan Overvejelse nu foretages, vilde jeg derfor ikke anse den Tid, som anvendtes derpaa, for at være spildt.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Ærede Medlemmer ville sikkert huske, at Spørgsmaalet om at gaa til lovordnede Forhold specielt med Hensyn til Pensionerne for de grønlandske Tjenestemænd, men ogsaa med Hensyn til Lønningerne, har været fremdraget adskillige Gange her i Tinget under Finanslovbehandlingerne, og ærede Medlemmer, der have siddet og sidde i Finansudvalget, ville vide, at det hvert Aar i de sidste 6—7 Aar eller maaske i længere Tid ogsaa har været Genstand for Forhandling mellem Finansudvalget og Indenrigsministeren. Der har, og jeg mener med Rette, naar Spørgsmaalet i de senere Aar har været fremdraget, af de paagældende Ministre, mig selv indbefattet, været henvist til, at man burde naa til en endelig Adskillelse af Administrationen og Handelen i Henhold til Lov af 1908, inden man tog fat paa Lønnings- og Pensionsloven. Og i Overensstemmelse med det Løfte, der er afgivet saavel af min Forgænger som af mig selv i Fjor om, saa snart vi naaede til en endelig Adskillelse af Handelen og Administrationen i Henhold til Loven af 1908, at komme med et Forslag om Lønnings- og Pensionsforholdene for Tjenestemændene i Grønland og under Skibsfarten m. v., havde jeg allerede i Fjor i Ministeriet ladet udarbejde Forslag i saa Henseende. Forskellige Forhold medførte, at det trak ud lige til Samlingens Slutning eller rettere til umiddelbart efter Samlingens Slutning, inden vi naaede til den endelige Adskillelse af Administrationen og Handelen, og der blev saaledes ikke nogen Lejlighed til at fremsætte Forslaget for Rigsdagen. Der havde vel heller ikke, selv om det kunde være kommet lige paa Samlingens Slutning, været nogen Udsigt til, at Lovfor-